

O malém princí

Před mnoha lety žil jednou jeden malý princ. Bydlel se svými královskými rodiči a se služebnictvem v nádherném velkém zámku. Pokoj na hraní měl úplně přecpaný hračkami z celého světa. Byly tam barevné stavebnice, nádherní houpací koně, třpytivé kuličky na cvrnkání a mnoho jiných věcí.

Nosil šaty z nejjemnějšího hedvábí. - A sotva vyslovil nějaké přání, hned mu ho splnili. Byl totiž jediný syn královských manželů.

Přesto však byl nespokojený. Z nové věci měl chvíli radost a pak se nudil.

Tak žil den za dnem ve velkém zámku a byl nešťastný. Rodiče mu chtěli pomoci a dávali mu stále větší dárky, které ho však vůbec netěšily. Jednoho dne přišel na zámek chudý pocestný a prosil o nocleh. Ubytovali ho ve stáji a princ mu přinesl zbytky královské večeře.

Jako dík mu muž zahrál na ručně vyřezávanou flétnu překrásnou melodií. Královský synek nemohl spustit oči ze zvláštního nástroje a chtěl ho stůj co stůj.

Vytrhl flétnu pocestnému z ruky a rychle běžel do svého pokoje, kde ji hodil mezi ostatní hračky.

Muž, který šel za ním, překvapením strnul. Ještě nikdy v životě neviděl takové bohatství. Když princ viděl, že má v očích slzy, zeptal se: *„Proč pláčeš?“*

Muž odpověděl: *„Pojď se mnou, ukážu ti, kde bydlím.“*

Putovali spolu po kraji, až přišli do malé vesnice. Už z prvních domů vybíhali děti oblečené v hadrech. Obklopili královského synka a opatrně sahalí na jeho sametovou vestu se zlatými knoflíky. Ještě nikdy neviděli něco tak krásného a drahocenného.

Malý princ byl také zvědavý a šel za jedním chlapcem do prosté chatrče. Vypadalo to tu ovšem docela jinak než na zámku. Byly tu jen dvě místnosti. V jedné velké posteli musely spát čtyři děti. Jako hračky jim sloužily kamínky, kousky dřeva a listí. Na hraní však stejně měly děti jen málo času, protože všechny musely pomáhat při práci.

Královský syn byl smutný, ale zároveň začal přemítat. Měl opravdu nadbytek jídla, oblečení i hraček. A tyhle děti neměly téměř nic. Málem se rozplakal, ale pak ho něco napadlo. *„Rozdělím se s vámi.“*, oznámil radostně. A hned příští den přivezl v kočáru pro chudé děti hračky, jídlo a šaty.

Princ sám rozdával dárky dětem a měl velkou radost, když viděl jejich rozjásané obličej. Jako malý dík mu pocestný daroval svou flétnu, kterou královský syn považoval od nynějška za své největší bohatství. Úsměv chudých dětí mu však byl dražší než všechny poklady světa.